

Motion till riksdagen 2010/11:T207

av Anders Sellström (KD)

Norrbotniabanan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att återuppta samtal med den berörda regionens folkvalda om medfinansiering av Norrbotniabanan.

Motivering

För regionförstoringen med den tätbefolkade kusten mellan Umeå och Luleå behövs sammanknyttande transportmöjligheter lika mycket som i södra Sverige där infrastrukturen just nu förstärks.

Det som jorden och skogen skänker genom våra gröna näringar har många goda egenskaper. Skogen i förädlad förvaltarskap utgör en effektiv koldioxidsänka för jordens klimat och har idag högre tillväxt än avverkning. Ifrån jordbruket sker en växande produktion av biogas. Tillsammans med vindkraft och småskalig vattenkraft produceras morgondagens energikällor för ett samhälle fritt från oljeberoende.

Utan dessa verksamheter skulle Sverige inte stå med en positiv bytesbalans och vårt läge i den ekonomiska kris världen fortfarande genomgår skulle vara betydligt försämrade. De skatter som växer fram eller väntar i djupen har en världsmarknad som väntar på dem, något som kräver transporter. Basindustrin efterfrågar transporter på järnväg utbyggd som Norrbotniabanan för att kunna få ökad kapacitet och högre leveranskapacitet. Att kunna lasta 1 600 istället för 1 000 ton per tåg men också kunna öka antalet transporter med ca 40 procent gör stor skillnad för möjligheterna i regionens kustnära industrier. I framtiden väntar sen Rysslands många resurser och produkter.

I likhet med andra infrastrukturprojekt i landet skulle Norrbotniabanan bli samhällsekonomiskt lönsam enligt Trafikverkets beräkningar. Norrbotniabanan är en nyckel för hela regionen och mycket angelägen men ingår inte i regeringens infrastrukturplanering 2010–2021. Enligt regeringen saknas det

Fel! Okänt namn på

ett besked från kommuner, regioner och landsting tillsammans med de stora industriföretagen i Västerbotten för att ett beslut ska kunna tidigareläggas. Frågan om medfinansiering har i näringslivet bemötts med entusiasm. Besked från kommuner och landsting har däremot dröjt och från en del håll varit direkt avvisande eller villkorat med att näringslivet inte skulle delta. Den negativa inställningen till medfinansiering finner inte sin motsvarighet i södra och mellersta Sverige där uppslutningen varit stor kring liknande projekt. För att inte frågan ska gå i stå är det därför viktigt att regeringen återupptar samtalen med de kommuner och landsting som inte sett värdet i att en medfinansiering av Norrbottenbanan är en viktig del av förverkligandet av densamma.

Stockholm den 21 oktober 2010

Anders Sellström (KD)